



Република Србија
УПРАВНИ СУД
III-27 Уп. 81/13
18.02.2016 . године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Љиљане Максимовић и Зорице Китановић, чланова већа, са судским саветником Татјаном Попара, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., ради понављања поступка окончаног пресудом Управног суда III-3 У. 26650/10 од 14.12.2012. године, у предмету распоређивања на рад, у нејавној седници већа, одржаној дана 18.02.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба за понављање поступка **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Тужилац је поднео овом суду тужбу за понављање поступка окончаног пресудом Управног суда III-3 У. 26650/10 од 14.12.2012. године и допуну тужбе од 28.06.2014. године, из разлога прописаних одредбом чл. 56. ст. 1. тач. 1. Закона о управним споровима, уз образложење да је стекао могућност да употреби нове доказе који могу довести до другачијег решења да су могли бити употребљени у ранијем поступку, јер би довели до другачијег утврђења чињеничног стања у том поступку, како је то ближе наведено у тужби и допуни тужбе, уз коју је приложио решење Министарства правде Републике Србије број: 02.11.2007. од 02.11.2007. године, део Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи за извршење заводских санкција пов.бр.11/06 од 04.05.2006. године у фотокопији и део Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи за извршење заводских санкција пов.бр.22/06 од 08.12.2006. године у фотокопији, делове 2 повратнице Првог општинског суда у Београду у фотокопији, допис Министарства правде и државне управе, Управе за извршење кривичних санкција број: 07-00-295/2013-03 од 24.11.2013. године, предлог Министарства правде, Управе за извршење заводских санкција број: 112-00-7/54/2007-03 од 02.11.2007. године, решење Министарства правде, Управе за извршење заводских санкција број службено од 04.04.2007. године и решење Министарства правде број: 112-00-7/13-03 од 02.02.2007. године. Са изнетих разлога предложио је да се тужба уважи и укине пресуда овог суда У. 26650/10, огласе ништавим решења министра правде Владе Републике Србије број: 112-00-7/53/2007-03 од 02.11.2007. године, број: 112-00-7/54/07-03 од 02.11.2007. године, Жалбене комисије Владе Републике Србије бр. 795-112-01-0277/207-01 од 11.12.2007. године, управника Округног затвора у Суботици број: 01-4074/07 од 17.12.2007. године, Жалбене комисије Владе Републике Србије бр. 795-112-01-0008/2008-01 од 11.01.2008. године, управника Округног затвора у Суботици бр. 01-557/08 од 18.02.2008. године, Жалбене комисије Владе Републике Србије бр. 795-112-01-00130/2008-01 од 08.04.2008. године, Жалбене

комисије Владе Републике Србије бр. 795-112-01-00149/2008-01 од 08.04.2008. године, управника Окружног затвора у Суботици број: 01-933/08 од 13.03.2008. године, Жалбене комисије Владе Републике Србије бр. 112-01-228/2007-01 од 16.06.2008. године, управника Окружног затвора у Суботици број: 01-1650/08 од 12.05.2008. године и управника Окружног затвора у Суботици број: 01-4247/08 од 12.11.2008. године, обавезе Република Србија, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција да тужиоца врати да обавља послове управника Окружног затвора у Суботици, обрачунају и уплате порезе и доприносе који су прописани у моменту уплате на обрачунате износе и кориговање доприноса за стаж осигурања са увећаним трајањем надлежном Фонду за пензијско и инвалидско осигурање и Фонду здравственог осигурања, са припадајућим законским затезним каматама до коначне исплате, у року од 8 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и обавезе Министарство правде Републике Србије на накнаду трошкова управног спора, са припадајућом законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате, у року од 8 дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења.

Одлучујући о поднетој тужби за понављање поступка у смислу одредбе чл. 58. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), Управни суд је нашао да поднету тужбу треба одбацити.

Наиме, одредбом чл. 56. ст. 1. тач. 1. Закона о управним споровима прописано је ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку.

Имајући у виду наведено и цитиране законске одредбе, Управни суд је нашао да тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање поступка пред овим судом. Ово стога што се понављање поступка окончаног пресудом у управном спору из разлога прописаних одредбом чл. 56. ст. 1. тач. 1. Закона о управним споровима може захтевати само ако је у поступку чије се понављање тражи суд утврђивао чињенично стање. У конкретном случају побијаним решењем је одбачена тужба овде тужиоца са разлога што је тужбом оспорено решење Министарства правде републике Србије број: 112-00-7/53/2007-03 од 02.11.2007. године против ког решења је могао у управном поступку изјавити жалбу Жалбеној комисији Владе Републике Србије, што значи да у том управном спору суд није утврђивао чињенично стање, због чега није учинио вероватним постојање законског основа за понављање поступка пред овим судом прописаним тачком 1 цитираног члана закона.

Са изложеног, применом одредбе чл. 60. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), одлучено је као у диспозитиву.

Суд није одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, будући да је тужба одбачена.

РЕШЕНО У УПРАВНО М СУДУ
дана 18.02.2016. године, III-27 Уп. 81/13

Записничар
Татјана Попара, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић